

ЛОНДОН - Превирања у арапском свету су главна тема на спољнополитичким странама лондонских дневника, а листови на ударним странама поклањају највише пажње догађајима у Бахреину и Либији, у којима не престају антирежимски протести, али пишу и о немирима у другим државама региона.

"Тајмс" пише да се "Арапско пролеће" - велико буђење 2011. године, равно паду комунизма из 1989. године - шири Северном Африком и Блиским истоком попут бујице која је пробила напуклу брану.

Пре само два месеца чинило се да 350 милиона житеља овог дела света никада неће подићи главу под притиском режима који су гушили сваку реч побуне и крчили богатства земаља. Али, после револуција у Тунису и Египту, прекјучерашњи "Петак беса" био је дан до сада незамисливих призора, преноси ББЦ.

Од Бахреина, Либије и Јемена, преко Џибутија и Јордана, све до Ирана, који није арапска земаља, храбро младо становништво устало је против запањених диктатора, који су реаговали онако како једино и знају - као да се цео регион јуче гушио у сузавцу и склањао се од метака, правих и гумених, пише "Тајмс".

Иако западне престонице страхују да ће изгубити арапске лидере које су дуго подржавали као брану против исламског фундаментализма, ове револуције немају везе са питањем вере, чак ни солидарности са Палестинцима, наставља лист.

За све земље у којима су у току превирања важи исти образац - њихово младо становништво побунило се против репресије, сиромаштва и корумпираних, геронтократских елита и династија.

Захваљујући интернету то становништво све је свесније збивања у другим деловима света и онога шта пропушта - инспирисани најпре Тунисом, а потом Египтом, ти људи превладали су страх и пронашли заједнички глас.

Нажалост, постојање обрасца важи и за реакције режима - председници Туниса и Египта оклевали су да се обреше свом снагом на демонстранте и били су свргнути. У Бахреину, Либији и Јемену, режими показују већу немилосрдност и пошло им је за руком да опстану, за сада, наводи аутор текста на насловној страни "Тајмса".

(Танјуг)